

Spiritual exercises in the life of the Christian

تمرینات روحانی در زندگی مسیحیان

(29/08/2021)

کلیسا (بعد از تئوتوکوس تماما مقدس) تکریم خاصی برای قدیس یحیی، صالح ترین پیشرو و تعمید دهنده ارائه می دهد. در واقع، اگر به صفحه شمایل های محراب نگاه کنیم، می توانیم شمایل او را که در کنار خداوند قرار گرفته است، ببینیم. خداوند او را به شیوه ای خاص، با بزرگترین اعلام ممکن برای یک انسان، مورد تقدیر قرار داد: "به راستی، به شما می گویم، در میان آنهایی که از زنان متولد شده اند، شخصی بزرگتر از یحیی تعمید دهنده برنخاسته است" (متی 11: 11). خدا به او مأموریت داده بود که در بین مردم توبه را موعظه کند و توبه کنندگان را در رود اردن تعمید دهد. آنجا، در بیابان اردن، یحیی زندگی زاهدانه سختی داشت، "لباسش از پشم شتر و کمربند چرمی بر کمر داشت و خوراکش ملخ و عسل وحشی بود" (مرقس 1: 6). ما از شیوه سختگیرانه زندگی وی، که او "فرشته روی زمین و مرد آسمانی" نامیده می شد، شگفت زده می شویم!

مسیحیانی هستند که با شنیدن زهد یحیی تعمید دهنده و دیگران در قرون بعدی (حتی در زمان ما)، این سوال را می پرسند: چرا چنین فقر و سختی ای؟ چرا آنها خود را در معرض چنین زندگی سختگیرانه ای قرار می دهند؟

این سوالی بسیار مهم است که همه ما را درگیر می کند. به منظور درک آن، اجازه دهید به آغاز، به اولین مخلوقات، آدم و حوا بازگردیم. خالق آنها را "به تصویر خدا" آفرید (پیدایش 1: 27) و به آنها این امکان را داد که آزادانه تصمیم بگیرند که آیا در ارتباط با او باقی می مانند و توسط فیض "مطابق شباهت خدا" می شوند، یا نه (پیدایش 1: 26). اگر آنها از آزادی خود به درستی استفاده می کردند، به جاودانگی دست می یافتند، استوارانه در نیکی باقی می ماندند و از نعمت های بهشت برخوردار می شدند. اما همانطور که می دانیم، آنها توسط شیطان فریب خوردند و تصمیم گرفتند دروغهای او را باور کنند. آنها می خواستند با تلاش خود و به آسانی خدایان شوند، و تمایل به خوردن میوه ای که برای آنها ممنوع شده بود، نشان دادند. به عبارت دیگر، هر سه نیروی روح آنها (ذهن، اراده و میل) محکم در مقابل خدا قرار گرفته بود، با پیامد مهلک گناه که نسل بشر را با همه رنج هایی که ما می شناسیم، در بر گرفت.

با تعمید مقدس، خداوند ما عیسی مسیح ما را می بخشد و ما را از بند این گناه اولیه آزاد می کند. با این حال، برای شفا یافتن و رسیدن به وضعیت سلامت روحی که اولین مخلوق آن را داشت، ما باید سهم خود را انجام دهیم. باید با خدا همکاری ("هم افزایی") صورت گیرد. این بدان معناست که در حالی که خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح ما را از علت این بیماری روحی شفا داده است، ضعف و تمایل به شر که نتیجه آن است در درون ما باقی می ماند. به همین دلیل است که ما ملزم به تلاش برای بازیابی قدرت خود و بازیابی کامل سلامت روحانی هستیم. این را می توان در بدن فیزیکی نیز مشاهده کرد. به عنوان مثال، فردی مبتلا به سرطان است و با جراحی و درمان می تواند از شر

تومور بدخیم خلاص شود. این پایان کار نیست ، زیرا فرد باید درمان خود را با دارو ، رژیم غذایی مناسب و تمرینات بدنی لازم ادامه دهد. تنها با این تلاش ها است که سلامت آنها می تواند تثبیت و بهبودی کامل امکان پذیر شود.

این هدف دقیق تمرینات روحانی برای مسیحیان است: دستیابی به این "تثبیت" سلامتی روحانی آنها و محافظت از آن در برابر بیماری روح (گناه). به این ترتیب روح به اندازه کافی تقویت می شود و می تواند به طور مداوم به سمت مقصد نهایی خود ، بهشت آسمانی (آنچه که توسط اولین مخلوق از دست رفته بود) حرکت کند. در اینجا ، آنها در ارتباط ابدی با خدا زندگی خواهند کرد.

این مبارزه نیکو است که خداوند ما ابتدا ما را تشویق کرد: "سخت بکوشید تا از در تنگ وارد شوید" (لوقا 13: 24). قدیس پولس رسول از شاگرد خود تیموتی (و هر یک از ما) خواست که "در نبرد نیکوی ایمان بپیکار کن و آن حیات جاودان را بدست آور" (اول تیموتائوس 6: 12). همان رسول همچنین ، برای تقویت ما در این نبرد ، می نویسد: "من مبارزه نیکو را انجام داده ام ، مسابقه را به پایان رسانده ام ، و ایمان را محفوظ داشته ام" (دوم تیموتائوس 4: 7). همه ما از مبارزات قدیس پولس در تمام طول زندگی وی ، و همچنین یک ارتش کامل از مبارزان روحانی که پس از او آمدند ، اطلاع داریم.

در این مرحله لازم است توضیحاتی ارائه شود. همه افراد به نتایج یکسانی نخواهند رسید. همه ورزشکاران به المپیک نمی روند و کسانی که می روند ، همه مدال طلا دریافت نمی کنند. برای هر یک ، این به توانایی های آنها ، کیفیت مربیگری و ثبات آموزش آنها بستگی دارد. در مبارزه روحانی نیز چنین است. همه شبیه قدیس آنتونی یا قدیس ایلپیوس نخواهند بود که دهه ها روی ستونی زندگی کرده اند. اکثر مردم به رفعت قدیس سرافیم ساروف نمی رسند ، که هزار شب بر فراز صخره ای دعا کرد. همه ایشان هدایای ویژه ای از جانب خدا دریافت کردند.

در اینجا يك تفاوت اساسی بین زاهدان و ورزشکاران وجود دارد: همه کسانی که در مبارزه روحانی به سوی خدا شرکت می کنند ، مورد برکت و پاداش او قرار می گیرند (که در مورد ورزشکاران شرکت کننده در المپیک چنین نیست). همانطور که قدیس پولس رسول می نویسد ، این هدایا برای هر شخص متفاوت است ، مانند تفاوت بین جلال ستارگان (اول قرنیتیان 15: 41 را ببینید).

همه ما دعوت شده ایم تا روحیه زاهدانه قدیسین مان را ، تا آنجا که می توانیم ، با در نظر گرفتن شرایط زندگی و قدرت روحی خود ، در بر بگیریم.

سؤالی که مطرح می شود این است: یک مسیحی چطور و با چه قدرت روحانی ای می تواند این کار را انجام دهد؟ به دلیل کمبود وقت ، سعی می کنیم در موعظه بعدی خود پاسخ دهیم.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه